

דף ו.

עין משפט ז.

יו"ד סימן רנז סעיף ג.

ג. ד. הצדקה בכלל הנדרים ע"כ האומר הרי עלי סלע לצדקה, או הרי סלע צדקה חייב ליתנה לעניים מיד ^ש, ואם איחר עובר "בכל תאחר" שהרי בידו ליתן מיד, ועניים מצויים הם. ואם אין שם עניים מפריש ומניח ^ח עד שימצא עניים.

הגה: כל זה בצדקה שיש בידו לחלקה בעצמו, אבל כשנודרין צדקה בבית הכנסת ליתנה ליד גבאי או שאר צדקה שיש ליתן לגבאי אינו עובר עליה אפי' שהעניים מצויים, אא"כ תבעו הגבאי ואז עובר עליה ^א מיד אם העניים מצויים והגבאי היה מחלק להם מיד.

הגה: אם לא ידוע לגבאי שהוא נדר, צריך הוא להודיע לגבאי ^ב מה שנדר כדי שיוכל לתובעו.

הגה: לא נקרא עניים מצויים אלא עניים הצריכים לחלק להם, אבל אם אין דרך לחלק להם מיד לא נקרא עניים מצויים.

הגה: אם אמר אתן סלע לצדקה לפלוני העני ^ג, אינו עובר עד שיבא אותו

ש. לשון הרמב"ם בפ"ז מהלכות מתנות עניים מברייתא בר"ה דף ו' ע"א, והיינו דלא בעי ג' רגלים ולא דמי למעשר שני דתשלומו בירושלים אבל צדקה מצויים בכל מקום, ועיין במש"כ בספר ראשון לציון.

ת. ואין צריך לחזר אחר העניים אפי' עברו ג' רגלים אלא ימתין עד שיזדמן לו עניים, כן דעת הר"ן והב"ח.

א. וא"צ שידע שקיימים עניים דכיון שהגבאי תבעו חייב לאלתר, דשמא צריך הגבאי לשלם חוב לעצמו או לאחרים מה שהלוה לצורך עניים, ובא לאפוקי רק בידוע שהגבאי יניחו אצלו שאז אינו עובר. ש"ך ס"ק ו'.

ב. והיכא שנדר ע"י ש"ץ בביהנ"ס ליתן צדקה הואיל וידוע הגבאי שחייב בצדקה לא עובר עד שיתבע אותו הגבאי. ש"ך ס"ק ז' ממרדכי.

ג. ואם נדר לתת לכל עני שירצה עובר מיד, שהרי מצויים עניים ויש בידו לתת. ש"ך ס"ק ח' ממרדכי.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

פלוני עני אע"פ ששאר עניים מצויים.

ג. ה. כל זה במפריש צדקה בסתם, אבל יכול להפריש מעות לצדקה שיהיו מונחים אצלו ליתן אותם מעט מעט כמו שיראה לו. וה"ה אם התנה בשעה שנדר לצדקה או התנדב אותה שיהיו הגבאים רשאים לשנותה, מותר.

דף ו:

עין משפט ב. יו"ד סימן שו סעיף י

י. שנה של בכור היינו שנת לבנה תמימה י"ב חודש מיום ליום, ואם היתה שנה מעוברת, נתעברה לו ומונה לו י"ג חודשים.

עין משפט ו. יו"ד סימן שו סעיף ז

ז. הבכור אפי' בעל מום ד נאכל תוך שנתו, ומאימתי מונה לו השנה, אם נולד בעל מום מונה לו מיום שנולד, והוא שידע שכלו לו חדשיו^ה שהרי נראה לאכילה ביום לידתו, אבל אם לא ידוע אם כלו לו חדשיו בודאי, מונה לו מיום הח' ללידתו.

ד. ממשנה בכורות כ"ו ע"ב, כלומר דלא מבעיא בזמן הבית שאינו קרב אלא תוך שנתו, אלא אפי' בעל מום בזמן הזה לא ישהנו יותר משנתו. ש"ך.

ה. ה' חודשים לדקה וט' חודשים לגסה, אבל אם לא כלו, מונים רק מיום שראוי לאכילה, והיינו מיום ח'. ט"ז.